

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

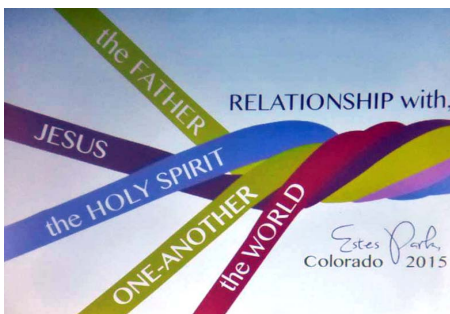
Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

VÁLTOZTASSUK MEG A VILÁGOT!

Bizony, bizony mondom nektek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül, ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságotok örömmre fordul. Az asszony mikor szül, szomorúságban van mert eljött az ő órája, de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. Ti is most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeiteket. (Jn 16: 20-22).

Ti vagytok a földnek sói; ha pedig a só megízeltlenül, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék, fénylik mindazoknak, akik a házban vannak. Úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat! (Mt 5:13-16).

Általában háromféle magatartást különböztetünk meg a keresztyének és a világ közötti kapcsolatban. Vannak, akik a világtól való teljes elszigetelődést (separation) választják, míg mások a világgal való azonosulást (identification) ajánlják. S ott van azok szűkebb köre, akik Jézus és az apostolok tanítása szerint, a világ megváltoztatására (transformation) törekszenek. Feltételezem, hogy mindnyájan ez utóbbi csoporthoz szeretnénk tartozni, ezért hát foglalkozzunk ezzel a témával!

Jézus szavai alapján (Jn 16: 20-22), de tapasztalatból is tudjuk, hogy egy Isten ellen lázadó világban élünk, ahol azok, akik kegyesen akarnak élni, üldözve vannak. Nagyon sok esetben a világ örül, nekünk pedig szomorkodunk, kell. Úgy, mint az igaz Lót, amikor látta a város bűnét, lelkében gyöttrődött. Pál apostol szerint nemcsak az ember, az egész teremtett világ szenved és nyög, sóvárog Isten fiainak megjelenése után. Azonban az Úr Jézus és Pál apostol ezt nem egy céltalan, reménytelen szenvedésnek látják, inkább egy asszony születési vajúdásához hasonlítják. Ez a gyöttrődés egyszer egy új világnak ad életet. Ez e mi reménységünk és vigasztalásunk. Eljön ismét az Úr Jézus, és akkor senki nem veheti el az örömeinket.

Addig azonban küldetésünk van. Isten minket akar felhasználni abban, hogy megváltozzon a világ. Erről a küldetésről beszélt az Úr Jézus a hegyi beszédében, amikor azt mondta, hogy ti vagytok a föld sója és világossága. Ezekben a fogalmakban legalább két dologra utalt az Úr Jézus: egyfelől jelezte azt a különbséget, ami a világ és tanítványai között van, másfelől arról a befolyásról beszélt, amellyel a só és a világosság bír környezetét illetően.

I. Rendelkezésünkre álló erők

Tudjuk, hogy többek között, a só ízt ad, tartósít, gyógyít és tisztít; a világosság pedig feltétele az életnek és a növekedésnek. Arról van szó, hogy ebben a romlandó, nyomorúsággal teljes világban, ahol uralkodik a sötétség, nekünk, sónak és világosságnak kell lenni, arra törekedve, hogy változást érzünk el. Igénkben (Mt 5:13-16) azt jelzi az Úr Jézus, hogy a hívők meg tudják változtatni környezetüket. John Stott, amikor a hegyi beszéd alapján a keresztyének és a világ közötti kapcsolatot elemzi, több olyan erőforrást említ, amely által Krisztus tanítványai képesek megvál-

toztatni a világot. Az ő gondolatait is figyelembe véve, azok közül, csak néhányat szeretnék felsorolni:

1. Az imádság ereje. Lehet, közhelynek tűnik, mégis megemlítem, egyik óriási erő a hívők életében az imádság ereje. Élünk vele! Nagy dolgok történnek és történhetnek, amikor a hívők imádkoznak. Emberek, események és politikai rendszerek is megváltoznak az imádság hatására, ezért írja Pál apostol Timóteusnak, hogy tartassanak könyörgések és esedezések minden emberért, királyokért és minden felebbvalóért. Sokszor parohiálisan, csak a saját szükségünkre gondolva imádkozunk. Amikor tanulmányaim miatt Angliába kerültem, egyik feltűnő gyakorlat a gyülekezetekben az volt, hogy a testvérek mindig szem előtt tartották a világban zajló eseményeket, és imádkoztak azokért. Nekünk, magyar baptista hívőknek is meg kell tanulnunk globálisan imádkozni, az egész világ problémáit szem előtt tartva.

2. Az Evangélium igazsága. Pál apostol így ír a római gyülekezetnek: "Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először, meg görögöknek" (Róm 1:16). Látjuk, hogy azt, amit iskolák, filozófiai rendszerek nem tudnak elérni, az evan-

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Gyülekezeti hírek: New York és beszámoló az ifjúsági találkozóról

Távol és mégis közel: Látogatás otthonról haza... (Erdély)

Dr. Viczián János (1932 - 2015)

Istenfélelem - megelégedéssel

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott hálaadónapot kívánok kedves olvasóinknak!

Hogy már megvolt régen a hálaadó? Igen, Európában. Sőt, Kanadában is, október elején. Mi azonban az amerikai nemzeti hálaadónap - november negyedik csütörtökje előtti, vagy utáni vasárnap tartjuk gyülekezeti hálaadónapunkat. Persze, a hálaadás nincs naphoz és ünnepélyhez kötve, bár segít a hagyományos ünnep, a szépen elkészített hálaadónapi oltár (pl. a torontói az előző lapban). Pál apostol minden levelét hálaadással kezdte. Volt rá oka? Igen - de nem a körülményei miatt, nem is feltétlenül a címzett gyülekezetekben történtek okán. A szívéből fakadt a hála, a körülményektől függetlenül, vagy néha éppen azok ellenére is.

Ha eleve nem lenne meg bennünk ez a páli, hálaadó lelkiület, hadd segítsek azal, hogy megemlítek néhány olyan közösségi eseményt, amelyek még a komor szívünket is hálaadásra készítik.

Az elmúlt tavasz az **Évközi**re emlékeztet engem. Jó időben, jó testvéri közösségben telt, a táborban. A végén meglátogattuk a torontói gyülekezet építkezését, az épülő imaházat. Azóta több mint fél év telt el, s ha a fényképeket összehasonlítjuk - pl. az újságunkban lapozgatva - hatalmas előrelépést tapasztalunk. Nem, még nincs kész, de már egyre közelebb érkezik a megnyitó ünnepély. **S hogy mielőbb itt lehessen, ezért a mostani hálaadónapunkon adományainkkal is segítjük ezt az építkezést.** Torontói testvéreinket is bátorítjuk ezzel: szeretnénk, ha tudnák (persze, tudják is!), hogy nincsenek egyedül. Bárcsak fizikálisan is ott lehetnének - ahogy a férfiszövetségben ígértük, csakhát a távolság meg az idő...

Az Úr újítsa meg erőnket testvéreink, s folytassátok! Az Úr töltsen meg szíveteket békességgel és örömmel az eredmények láttán is, meg a nehézségek ellenére is! Rendszeresen imádkozunk értetek és ebben a hónapban anyagiakkal is segíteni szeretnénk nektek.

De, hogy folytassam a közösségi eseményeket: szövetségünk aktív támogatásával **MABAVISZ konferenciát** rendeztünk a Vajdaságban május közepén. Ennek során imaházmegnyitóra is sor került - *Kishegyesen, és Kulcsár Sándor* testvérünk (akkor még kelownai lp. és tiszteletbeli elnök) kapta meg a *Magyar Baptista Világszövetség* alapította Kornya díjat.

A **108. közgyűlésen** (júliusban) választásokat is tartottunk - az *Ifjúsági Szövetségben* is tisztújításra került sor októberben; jó reménységgel tekinthetünk előre, s imádkozunk a felelősséget vállalt tisztségviselőikért.

Öt év után újra **Kolorádóban** tartottunk egy szövetségi szintű családi és ifjúsági hetet, ami most is igen áldásosnak bizonyult. Ennek során rendszeresen imádkoztunk **Füredi Kamilla** misszionárius testvérnő gyógyulásáért, s hazautazása lehetőségeért; megadta az Úr.

A legutóbbi közös alkalom a New Yorkban rendezett **Ifjúsági Találkozó**.

Van okunk a hálaadásra?

S ha a **gyülekezeteket** venném sorra? Nincs közöttük olyan, ahonnan ne emelhetnék ki bőséges hálaadásra való okot.

Két hűséges **lelkipásztorunk** az Úrhoz költözött. Kettő befejezte aktív szolgálatát. Egyet 25 éves szolgálat után köszönhetünk. *Palm Bay*-ben és *Kelownán* új lelkipásztor kezdte meg szolgálatát. Folytathatnám. SDG. (szerk)

**Hálaadónapunkon
a torontói imaház
építésére adakozunk.**

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

VÁLTOZTASSUK MEG ...

folytatás az 1. oldalról

gélum által megtörténik. Bűnös szenvedélyekben élő emberek megváltoznak és egészen más emberré lesznek: gondoljunk Pál apostolra, Onezimusra, Szent Agostonra stb. A welszi ébredések idején csődbe mentek a kocsmák és a kasszinók, mert az evangélium megváltoztatta az embereket. Lelkipásztori szolgálatom éveim alatt szemtanúja voltam sok magyar és roma ember megtérésének, teljesen megváltozott az éltük az evangélium által. Talán a legközelebbi példa saját magunk vagyunk. Gonosz romlott életünkben megváltoztatott az evangélium hatalma. A legnagyobb változásokat a világon nem a fegyverek vagy más erők okozták, hanem az igazság szava. Írók és költők, hadsereg és fegyverek nélkül kormányokat és rendszereket változtattak meg. Sokkal inkább megteheti ezt az evangélium hatalma. Amikor az evangélium által Krisztus igazságát és kegyelmét hirdetjük, a világ jó irányban való változását segítjük elő.

3. A jó példa ereje. Jézus azt mondta, hogy ha jót cselekszünk, világosságot terjesztünk, és ez által megdicsőül az Atya neve. Lehet olyan körülmény, hogy az emberek nem fogadják az evangéliumot, nem akarnak imádkozni. Amerikában egyre nagyobb a nyomás, hogy mindenki az otthon falain belül élje meg vallásos életét, nehogy nyilvános helyeken megsértse más vallásúak érzelmeit. Nem adunk igazat ennek az elvárásnak. Ha mégis olyan a körülmény, hogy szavakban nem lehet bizonyosságot tenni, akkor sem reménytelen a helyzet, a jó példának nagy ereje van ilyenkor is. Van arra példa, hogy hívő feleségek és mások, szó nélkül nyerték meg hitetlen társukat. Arra törekedjünk, hogy ott ahol élünk, iskolában, munkahelyen, jó példák legyünk, életünk s jellemünk Krisztusra mutasson.

4. A szolidaritás ereje. Az egységben az erő - szoktuk mondani. Statisztikák mutatják, hogy ha egy csoportban 2% egységes, ez a kisebbség megtudja változtatni a csoport véleményét és magatartását. Sajnos ez negatív értelemben is igaz. Szemünk előtt zajlik (pl. azonos neműek házassága) hogy a zajos kisebbség még a felső bíróság döntését is befolyásolni tudja. Ezért fontos, hogy komolyan vegyük a testvéri egység és összetartozás kérdését. Nem véletlen, hogy amikor az Ú Jézus azért imádkozott, hogy az Atya tartsa meg az övét ebben a világban, azt is kérte, hogy egyek legyenek. Akkor van átütő ereje a bizonygatótételnek, ha van igazi testvéri egység. Ahhoz, hogy megváltoztassuk

a világot, szent egységben kell éljünk. Ne engedjük, hogy az ördög egymás ellen fordítson bennünket. A sátán is fél a testvéri egységben rejlő erőtől, mindent megtesz annak érdekében, hogy semlegesítse. Amikor vitatkozások, széthúzások vannak a gyülekezetben, a sátán programja valósul meg. Egyszer két barát olyan biciklit kölcsönzött, amit kettőnek kellett hajtani. Egy meredek dombhoz értek, nagyon nehezen haladtak felfelé. Amikor felértek, azt mondja egyik a másiknak: Hát nem gondoltam, hogy ilyen meredek ez a domb és ilyen nehéz lesz feljönni. A másik erre így válaszolt: Azt hiszem, ha nem fogtam volna a féket, vissza is gurultunk volna. Nem ilyen egységre és együttműködésre van szükség. Nem lehet ott igazán előrehaladás, ahol az egyik előre, a másik visszafele húzza az evangélium és misszió szekerét.

II. Hamis feltevések

Ahhoz, hogy megváltoztassuk a világot, élnünk kell a rendelkezésünkre álló erőkkel, abban a hitben, hogy Isten Szentlelke jelen van ebben a világban és segítségünkre van ember feletti küldetésünkben. Ő is azon munkálkodik, hogy egyfelől visszatartsa a gonoszt, ugyanakkor Isten fiainak megjelenését segíti elő. Természetesen olyan erők is vannak, amelyek ellenünk dolgoznak. A sátán, aki tudja, már nem sok ideje van, mindent latba vet, hogy Isten tervét megakadályozza. Csak két olyan hamis feltevést említek, amelyek minket is gyakran megkörtökeznének:

1. Már túl késő. Néha úgy gondoljuk, már annyira megromlott a világ, hogy nincs olyan só, és nincs olyan világosság, amely segíthetne. A helyzet valóban elszomorító még Amerikában is, ahol valamikor a keresztyén hit és tanítás a társadalmi élet és erkölcs alapja volt. Ma már szinte nagyobb vallásszabadság van ott, ahol valamikor ateista ideológia és vallásüldözés zajlott. Az Isten ellenes lépések fokozatosan megrontották Amerika erkölcsi tartását. 1962-ben betiltották az imádkozást és vallás gyakorlását az iskolákban és hivatalos intézményekben. Később a keresztyén és a tízparancsolat megjelenítését is kitiltották hivatalos helyekről. 1973-ban megengedték az abortuszt. Oda jutottunk, hogy egy kiskorú adott esetben nem mehet el az állatkertbe szülői jóváhagyás nélkül, de abortuszt végeztethet a szülők tudta nélkül. Ezekhez, ha hozzáadjuk a legfelső bíróság legutóbbi döntését, az azonos neműek házasságának törvényesítését, akkor valóban elkésztő a helyzet.

Mégsem szabad feladni. Emlékezzünk, milyen mélyre süllyedt Ninive?

Mégis elég volt egy makacs próféta ítélethirdetése. Vagy ott van Jeruzsálem. Nem sok olyan gonosz város volt abban az időben, az életnek Urát is megfeszítették, pünkösdi napján mégis tömegesen tértek meg az emberek. Erkölcsileg romlott állapotban volt a római birodalom az apostolok idejében, mégis arról a néhány emberről az a hír járta, hogy felforgatják a világot, és valóban az tették. Gondoljunk a reformációt megelőző idoszakra. Óriási volt a lelki sötétség, és nem csak a pogányság miatt. A keresztyénség tévedt nagyon rossz útra. Mivel a reformátorok nem adták fel, Isten könyörült azon a lelki sötétségen, világosságot gyújtott, megszülettek a protestáns egyházak, amelyek ma is magasra emelik az evangélium lángját.

2. Én nem vagyok alkalmas. Hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a világ megváltoztatására csak kivételes emberek alkalmasak. A hegyi beszéd ígeit azonban nem a görög bölcseknek, filozófusoknak, hatalomban lévő embereknek, hanem egyszerű halászoknak és földműveseknek mondta az Úr Jézus; olyan embereknek, akik kemény munkával keresték kenyerüket. Tehát nem csak a nagyok, a hatalmasak alkalmasak a világ megváltoztatására, sőt Isten a világ kicsinyeit és nemtelenjeit választotta ki, hogy a nagyokat megszégyenítse. Lehet, azt gondold, túl fiatal vagy, és nem is vagy tehetséges. Hidd el, ott ahol vagy Isten téged is fel tud használni! Te is megváltoztathatod a világot, ha teljes szíveddel szolgáltsz az Úrnak. Egyszer a malac és a tyúk megegyeztek abban, hogy segítenek a szegény embereken. Angol reggelit készítenek nekik, ez pedig nem más mint sült sonka és rántotta. Egy kicsi idő múlva, a malac azt mondta, ez mégsem igazságos: a tyúk részéről ez egy csekély hozzájárulás, de részéről ez teljes odaszánást igényel. Ma is sokan vannak olyanok, akik a csekély hozzájárulást vállalják csupán, azonban Isten azt várja tőlünk, adjunk mindent bele, ha kell életünk árán is vállaljuk az ő követését.

Küldetésünk, hogy a föld sója, a világ világossága legyünk. Megvan bennünk a képesség, hogy megváltoztassuk a világot. Nem szabad feladnunk; jellemünk és cselekedeteink jó ízt és világosságot vihet ebbe a romlott, sötét világba. A világ megváltoztatása velünk kezdődik. Valaki így fogalmazott: változtass magadon és megváltoztatod a világot. Nem lehet kibújni a felelősség alól, nem lehet másra várni. Igen, megváltoztathatjuk a világot, ha hitben, Jézus tanításának engedelmeskedve éljük földi életünket. Adj a Ur, hogy így legyen!

Dr. Gergely István
Elhangzott a kolorádói konferencián

VALÓBAN ?

Az öregedésről olvasni olyan, mint amikor főzés közben kóstolgat az ember: mire elkészül az étel, elszáll az étvágy. Már két hónapja rágódok James Hillman nagyszerű könyvén (The Force of Character). Nyers igazságokból dagasztott masszának tűnt először, de ha meggondolom, ízekre szedhető. Lassabb tempóban élni (ha lehet), meg-megállni a fordulónál, mérlegelni és összevetni azt, amivel már, vagy még dolgunk lehet, ez az élet egészéhez ajánlatos hozzáállás az öregedés ajándéka. A régiégek gyakrabban írtak róla. Korábban elértek – sürgette is őket az idő. A modern ember? Többet tud róla, vehemens energiával tagadná, pedig hosszabban lesz dolga vele.

A Biblia reális képet fest az öregkorról. A vénék közé ülni tisztességnak számít. Bölcsőbbek, ha azok. A kiszolgáltatottságukat és a gyengeségeiket sem rejti véka alá az Írás. A történeti példák mellett a Szentírás bölcsességre hívó részeiben találkozunk velük gyakrabban, mert az élet dolgaiban jártasabbak is azok, akiknek több idő adatott.

Az élők világáról bölcselkedő görögök megfigyelték, hogy az utódok felnevelése után azonnal kezdetét veszi az utolsó életszakasz. Csodálták és tisztelték hát az aggastyánt, főleg, ha a környezetének nem volt a terhére. Köréje ültek. Les-ték az élet, aki „csak” élt. Megfigyeltek valamit, amit nem árt nekünk is tudni. „Az öregkorban lép elő a való személyiség” – jegyezték meg róla (erről szól az említett könyv is).

Ha „aktív éveinknek” mondhatjuk azt az életszakaszt, amiben vagyunk, „vetünk, gondozunk, és betakarítunk,” akkor éppen most érlelődik, alakul a mi személyiségünk is. Amilyen irányba alakulunk most, azok leszünk öregségünk (hozzáadva minden a korral járó könnyebbéget és nehézséget is).

A személyiségünk? „Hozott anyaggal dolgozunk” - ami mégis képlékeny, alakítható. Hatásoknak van kitéve. Fel-nőttnek lenni azt is jelenti, hogy a káros hatások ellen védekezünk, míg a javunkat szolgálókat igényeljük. A karakter „megjelenései” a magatartásban kontrollálhatók, és mint minden, ismétléssel rögzülnek – jó és rossz, egyaránt. Olyanok leszünk, amilyen lenni akartunk. Olyan rosszak, amilyennek lenni nem szégyelltünk. Krisztus vérenek az ereje és a Szentlélek uralma teszik hathatossá a jó irányú szándékot.

Miért kell szembenéznünk éppen az öregkorban azzal, akik lettünk? Talán, mert nekünk sem árt együtt élni egy

kicsit önmagunkkal. A hívő ember ezt is kegyelemnek tartja; tartsa is, főleg, ha kínos ez az együttlét! Lelkipásztori szolgálatom legnagyobb élményei közé sorolom azokat, amikor idős testvéreim jó irányú változásának lehettem a tanúja.

Érdekes lesz megfigyelni, hogyan és mennyit változtathat az öregkornak ezen a „kegyelmi ajándékán” az, ha a hosszabbodó élettartamra válaszként, szükségből, vagy kényünkre megtoldjuk az „aktív éveket” extra munkával („több vetéssel, gondozással és aratással”). Nem úgy, ahogyan a válását egy filmsztár megindokolta, mondván: „Amikor elvettem a feleségemet, nem tudhattam, hogy ilyen sokáig élünk. Senki sem várhatja el tőlem, hogy hetven évig éljen együtt két ember...”. Miért ne lehetne kegyelmi ajándék az is, ha az élet forgatagában maradhatunk hosszabban – alakulni is?

Egy szó, mint száz – ha megéljük, megöregsünk. Azok leszünk, akikké gyakorolunk lenni. Az öregségre jut a legtöbb idő felkészülni, talán, mert nem kevésbé fontos életszakasz a többinél. Sőt...

Novák József

LEFELÉ TARTUNK?

Lefelé tartunk, mondják rólunk az emberek, ha fakul szemünk fénye és hangunk megre meg.

Sajnálkozó mosolyt is meg-megfigyelhetünk, amikor kihagy néha az emlékezetünk.

De bánkódjam miatta? Az óra leperreg, S vár az az ország, ahol senki se lesz öreg!

Lefelé tartunk, mondják. Lépteink lassúak, óvatosak... Nem várnak deris, fényes utak. Halkabb a szó csengése, nehezen halljuk már,

s veszt melegéből a kedves napsugár. De bánkódjam miatta? Ha dermeszt a hideg, Vár az az ország, ahol senki se lesz öreg!

Lefelé tartunk, mondják. De biztatón ragyog felénk Isten mosolya: Ne félj, pajzsod vagyok!

Fáradt gyermeket hordoz az erős égi kéz. Szólit. Szava színarany és édes mint a méz. Mit bánkódjam, ha szívem Isten állítja meg, S vár az az ország, ahol senki se lesz öreg!

Lefelé tartunk, mondják. Nem! Fölfelé megyek!

Hallom már a távolból a győztes éneket. S látom, fehér ruhában, királyi trón körül Nagy nyomorúságból jött, boldog sereg örül.

Utam nem lefelé tart, csak a cél közeleg! Vár az az ország, ahol senki se lesz öreg!

Türmezei Erzsébet

Istenfélelem - megelégedéssel Recept – vagy titok?

Mi, akiknek a XXI. század elején lassan kifogy a lába alól az út, szeretünk visszaemlékezni... Legalábbis én így vagyok vele. Felvetődik bennem a kérdés: a XXI. század elején vajon tudjuk még, mit jelent az istenfélelem? Hát a megelégedés?

Ahogy visszatekintek gyermekkoromra, főként az 50-es évekre, a fő benyomásom a napsütés – de tudatában voltam annak is, hogy körülményeink nagyon is szűkösek voltak!

A teher, a gond inkább szüleim vállát nyomta ugyan, és ők igyekeztek minden tőlük telhetőt megtenni azért, hogy nekünk, három gyermeküknek ne kelljen hiányt szenvedniük. Már gyermekkoromban tudtam kívülről ezt a szép éneket:

Dicsérd az Urat, én lelkem, / Dicsérjed őt hálátelten, / Minden helyen és mindenütt, / Az Alkotót s Üdvözítőt. / Dicsérjed reggel jó korán, Nap fölkelten és alkonyán, / Hajnalban, délben s éjjelen, Dicsérjed, áldjad szüntelen!

Talán ez volt a napsütés titka? Annyit tudok, hogy gyermeki öntudatlanságomban is megvigasztaltam vele édesanyámat a gondok között, mikor egy meleg nyári napon a teknőben lubickoltam kisöcsémrel, az ablaknál, a IV. emeleten! Arra nekünk sohasem volt pénzünk, hogy strandra menjünk – és én a lubickolás közben ezt az éneket énekeltem.

A szegénység... hát, ez akkor azt hiszem, nagyjából általános volt. Em-lékszem, úgy 11 éves forma lehettem, anyukám eljárt dolgozni, én meg egyedül voltam odahaza. Egy szép nyáreleji, már szünidei napon kedvem szottyant el-menni egy kis felfedező útra (akkoriban az ilyen utakat a szülők még viszonylag bátran megengedhették gyermekeiknek), és a Margit-sziget jutott eszembe. A baj csak az volt, hogy – mint sokan másnak – nekem se volt egy lyukas kétfilléresem (az ezebben (se nemrég ment ki a „di-vatból”, ill. használatból, gyerekkoromban egy villamosjegy gyereknek 34 fillérbe került. Aztán felcsapták 35 fillérre. Volt is általános felzúdulás!).

Eszembe jutott azonban a MÉH! A papírárt olyan keveset adtak, hogy azzal nem volt érdemes foglalkozni. De volt otthon egy dobozban sok kicsi üveg, fehérek is, zöldek is, azokért, ha tiszták voltak, adtak 20 fillért egy zöldért, 30 fillért egy fehérért! Tehát nekiálltam üvegeket mosni, és össze is jött talán úgy 2.50 vagy 3.50 – már nem vagyok biztos benne. Azzal már bátran nyakamba szedhettem a várost! Odafelé 35 fillér, villamossal végig a budai Duna-parton, ott a Margit-hídon gyalog a szigeti lejáróhoz. Mikor leértem a szökőkút felé (nem tudom, az akkor működött-e), megajándékoztam magam egy szelet csokis

folytatás a 9. oldalon

DR. VICZIÁN JÁNOS (1932 - 2015)

Viczián János 1932. november 25-én született *Viczián János és Hirsch Katalin* első gyermekeként, Kiskörösön.

Elemi iskoláit Kiskörösön végezte, majd tizenkét évesen a *Sziládi Áron Református Gimnáziumban*, Kiskunhalasban folytatta tanulmányait.

A szorgalmas kisdíák jeles eredményeket ér el, főként angol nyelv tanulásában. Érettségi előtt, nagypapája inspirálására, a *Budapesti Baptista Teológiára* készült jelentkezni. Amikor ezt tudatta osztályfőnökével, az rossz néven vette és megfenyegette, hogy megbuktatja angolból. De az Úr segítségével, sikeres vizsga után, 1951 őszétől megkezdte tanulmányait a Baptista Teológián.

A szemináriumi éveit 1955-ben teológiai fokozattal és kitűnő osztályzattal zárta le. Első szolgálati helye *Erseksanád* és körzete volt, ahol legációban már teológus éveit alatt is szolgált. Ehhez a gyülekezethez tartoztak *Baja, Bátmonostor, Dávod, Hercegszántó, Nagybaracska és Szeremle*. A szórvány gyülekezeteket minden héten - hóban, fagyban, kerékpárral látogatta.

Edesapja, megszánva fiát, a következő évben megajándékozta egy motorbiciklivel, hogy könnyítsen sorsán.

Erseksanádon, két év szolgálatvégzést követően, 1957. május 22-én megházasodott. Feleségül vette a helyi gyülekezet vezetőjének lányát, *Alvári Irénkét*. A házasságot két gyermekkel áldotta meg az Úr, 1960-ban született meg *Gábor* fiuk, és 1963-ban *Angéla* leányuk.

Erseksanáról tizenegy évi szolgálat után meghívta a *Békéscsabai* körzet, ahol 1966. május elsejével állt szolgálatba. Békéscsabán hat évig végezte lelkészi hivatását. 1972-ben elfogadta a Kanadából, a *Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet*től érkezett meghívást, a gyülekezet pásztorolására. A *Dr. Haraszi Sándor* által létrehozott lelkész-csere program keretében öt évig végzett itt lelkipásztori munkát. A To-

rontói tartózkodás ideje alatt a teológiai ismeretek gyarapítására is lehetősége volt. Hamilton neves egyetemén, a *McMaster University*-n 1977-ben kapta meg a mester fokozatot, majd 1989-ben, ugyancsak ezen az egyetemen díszdoktori címmel tüntették ki.

Kanadából hazatérve 1977-ben a Viczián család *Rákospalotára* került, elfogadva a gyülekezet meghívását, ahol 1988-ig végezte missziói munkáját. Ez idő alatt, 1984 márciusában az országos közgyűlésen a *Baptista Egyház* elnökévé választották. Ez a választás négy évre szólt. A hűséggel és odaadóan végzett szolgálatát követően 1988-ban újra választották az egyház élére. Gyülekezeti szolgálatait Magyarországon 1988-1992-ig *Almás-Neszmélyen* fejezte be.

Magyarországi munkásságának ideje alatt kiemelkedő megbízásokat is kapott. Ezek között: 1978-ban a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa* titkárává, 1988-ban a *Szabad Egyházak Tanácsa* elnökévé, 1990-ben az *Ökumenikus Tanács* elnökévé választották. Ugyan ebben az évben országgyűlési képviselő lett. 1989-ben a nagy evangelista *Billy Graham* látogatását szervezte meg, mely a budapesti Sportcsarnokban került megrendezésre, több mint 100.000 ember előtt.

Egyházvezetői munkája során alkalma volt eljutni olyan tájakra, amelyek a hazai testvérek előtt korábban ismeretlenek voltak, például *Kuba, Bahama, Jordánia, Ausztrália, Dél-Korea, Kína, Fülöp-szigetek, Japán és Izrael*.

1993-ban feleségével Irénkével együtt kitelepült Kanadába. *Kelownában* (BC.) tovább folytatta a *Cserepka János* lp. által kezdett missziómunkát. Ebben a gyülekezetben tizenhat évig szolgált. 2005-ben itt ünnepelte lelkészi szolgálatának 50 éves jubileumát. (Az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetséget* Herjeczki Géza lp. képviselte, ed.)

2009-ben egészségi okok miatt nyugdíjba vonult. A Jó Isten kegyelméből 2015 júniusában Magyarországon ünnepelhette lelkésszé avatásának 60. évfordulóját, szerető családjában körében.

Viczián János testvér szolgálatát nagyon nagy nehézségekkel, súlyos próbátételekkel végezte. Pótolhatatlan veszteség érte 1981-ben, amikor tizennyolc éves Angéla leánya autóbalesetben elhunyt. 1991-ben pedig hosszan tartó súlyos betegség után Gábor fiát veszítette el, aki halálával két gyermeket hagyott árván: *Anikót és Tamást*, és özvegyét, *Ágnest*.

2006-ban 49-éves házasság után eltemette feleségét, Irénkét. Gyenge egész-

sége dacára 2009-ben új társat kapott a Jó Istentől, *Mező Eszter* személyében. Házasságkötésüket követően Torontóba költöztek, ahol ismét lehetőséget és erőt kapott arra, hogy több gyülekezetben is vendég igehirdetőként Isten igéjét hirdesse.

Az életének megpróbáltatásaiban mindvégig hűséggel kitartott, a nehézségeket, és az örömeiket az Úr asztalára letéve, felülről jövő békességgel, új szerettei körében, álmában hívta haza az Úr, szeptember 24-én.

Mély megrendüléssel, de Isten akaratában megnyugodva búcsúznak tőle: özvegye Eszter és családjá, menyee Ágnes, unokái Tamás, Anikó családjával, két dédunokája *Viktória és Olívia*, továbbá három húga: *Jolán, Éva, és Gyöngyi*, családjakkal, széles körű rokonsága és gyülekezeteink.

Az Úr adjon neki békés nyugalmat!

Eszter Catibog

Viczián János testvér temetésére október 3-án került sor, Torontóban, a Róbert Streeten levő templomból.

(Ez a templom volt a *Torontói Magyar Baptista Gyülekezet* imaháza 1942-től 1978-ig. Itt végezte lelkipásztori szolgálatát Viczián testvér 5 éven keresztül (1972-77). A templomot az egyik torontói magyar református egyház vásárolta meg, és használja azóta is. Viczián testvér az utóbbi néhány évben újra itt, a régi, ismerős szószékről hirdette az igét.)

A gyászistentiszteletet *Nt. Mező Éva*, a helyi, *Hungarian Reformed Evangelical Christian Church* lelkipásztora vezette. A család (a *Mező és Surányi* rokonság, valamint *Viczián Gáborné Ági* Magyarországról), a baptista gyülekezet tagjai, és további vendégekkel teljesen megtelt a templom.

Testvérünk életútját Viczián testvérnő lánya, *Eszter* ismertette. Szolgált a torontói énekkar és férfikar is. Két igehirdetésre került sor; Viczián testvér kérésére, és szövetségünk képviseletében is *Herjeczki Géza* detroiti (egykori torontói) lelkipásztor és *Püsök Dániel*, a Torontói Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora szolgált. Herjeczki testvér a 2Tim 4,7-8 alapján szólt a vigasztalás igéjét, személyes emlékeket is felelevenítve.

Püsök testvér a 39. Zsoltár alapján szolgált, s előtte felolvasta a *Magyarországi Baptista Egyház és a Kelownai Gyülekezet* erre az alkalomra írt levelét.

A sírnál *Nt. Mező Éva és Vass Zoltán* lelkipásztor, valamint a baptista fúvós-kar szolgált.

Urunk vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak, különösen is Viczián testvér özvegyének, Eszter testvérnőnek.

Herjeczki Géza

Ifjúsági Találkozó – New York, 2015. október 9-11

“DIVERGENT LIVING”

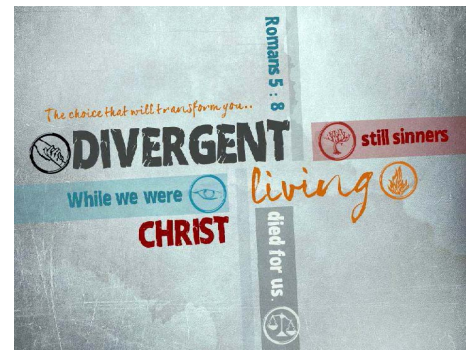
“Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk” (Rm 5:8) volt az idei őszi Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Konferencia fő igeverse, ami 2015. október 9-11 között a New York-i gyülekezetben volt megtartva. Nagy örömünkre szolgált, hogy a 2015-os év már eddig is gazdag programjai után (kolorádói táborozás, rámai közgyűlés és táborozások) közel 70 vendégnek volt vágy a szívében arra, hogy vállalja az utazásokkal járó fáradságokat és eljöjjenek New York-i ifjúsági találkozóra is. A helyi ifjúság és gyülekezet tagjaival együtt kiegészülve, kb. 100-150 résztvevő volt jelen ezen a hétvégén. A gyülekezetek és lakhelyek szerint felosztva a következő volt a vendégek eloszlása: Torontó (18), Chicago (18), Cleveland (11), Alhambra (6), Detroit (5), Florida (2), Virginia (4), Kelowna (1), Erdély (2). Ezen kívül a helyi gyülekezetből meg kb. 20-80 fő vett részt a hétvége különböző alkalmain.

A hétvége témaválasztása és mottója részben kapcsolódott egy, a fiatalok között most nagyon népszerű könyvsorozathoz, illetve abból készült film-trilógiához, aminek a címe: “Divergent” (írója: Veronica Roth). A könyv ill. film történetében a szereplők személyiségjegyeik alapján 5 különböző csoportra vannak beosztva. Ebből a témából ötletet merítve, de azon messze túlmutatóan és az ige fényében fejtette ki mondanivalóját a konferencia fő meghívott előadója: Novák József lp. testvér Alhambra-ból. Novák testvér már a péntek esti első előadás folyamán is – szokásához híven – sokszor megnevetette, de még többször elgondolkasztotta az egybegyűlt fiatalo-

kat mondanivalójával. Az esti előadást követően, Dr. Argyelán Miklós testvér vezetésével - az általa összeállított rövid teszt alapján, amit előzetesen a világhálón, illetve helyben az alkalom előtt is ki lehetett tölteni – minden résztvevőt beosztottunk az 5 csoport (factions) valamelyikébe, ami sok vidám helyzetre és pillanatra adott lehetőséget már péntek este is, de a hétvége alatt többször is.

Szombat reggel rövid imaórával kezdtük a napot Juhász Róbert és Gerstner Kornél testvérek vezetésével, amit az Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség Országos Közgyűlése követett. Gerstner Kornél testvér, leköszönő elnök, beszámolt az előző ciklusban elvégzett munkákról és eseményekről. Ezen kívül Gerstner testvér, aki 2006 óta volt az Ifjúsági Szövetség elnöke, távolabbi is visszatekintett, hiszen – ahogyan ezt már előre jelezte – nem tudja tovább vállalni ezt a tisztséget családi és munkahelyi elfoglaltságok miatt. A közgyűlés keretein belül megtörtént az új országos ifjúsági vezetők megválasztása. A helyi ifjúságok előzetes javaslata alapján a közgyűlésen jelenlevők a következő vezetőket választották meg: elnök **Dr. Kulcsár Zsolt**, alelnökök **Juhász Róbert** és **Gergely Ruthie**, pénztáros **Fodor István**. Az alkalom végén imában kértünk áldást és erőt az újonnan megválasztott elnökség munkájára.

A bőséges ebéd után a délutáni közös kirándulás az újonnan megnyitott

**Novák József lelkipásztor;
az Ifjúsági Szövetség új vezetői**

Freedom Tower (One World Trade Center) kilátójához történt, ami a legtöbb New York-i számára is új élmény volt, hiszen a legtöbben még a helyiek közül sem jártak ebben az új és szép kilátóban. Nagyszerű élmény volt közösen felmenni a nyugati félteke legmagasabb épületére, ahonnan teljesen más és érezhetően sokkal magasabbnak tűnő kilátás nyílt New York City nyüzsgő városára, mint amit az eddigi kilátási lehetőségek nyújtottak. A többórás várakozás és sétálás után mindenki jó étvággal érkezett vissza az imaházhoz, ahol a nőtestvérek által elkészített finom vacsora várta a fiatalokat.

A szombat esti alkalmon énekekben dicsőítettük az Urat, és meghallgattuk a torontói és clevelandi fiatalok szolgálá-

tát is. Novák testvér ezúttal főként angolul tartotta előadását, az előző esti témát még részletesebben kifejtve: miért fontos, hogy megismerjük saját magunk és mások Istentől kapott tulajdonságait és személyiségjegyeit ahhoz, hogy azokra építve eljuthassunk azok bölcs használatára. De ami még ennél is fontosabb, hogy Krisztus számára mindannyian pontosan úgy, ahogy vagyunk, minden tulajdonságunkkal együtt, egyformán értékesek vagyunk, és ha rá figyelünk és őt követjük, akkor juthatunk csak el igazán a végső bölcsességre, ami Isten bölcsessége.

Az esti alkalom után *Gergely Ruthie* áldozatos szervezésében és vezetésével vidám estét tartottunk, ahol különféle bibliaismereti és más feladatokon keresztül versenyeztek egymással a csoportok, amikbe péntek este beosztottuk a résztvevőket. A csoportok minden tagja egyforma színű pólót húzott fel (amit minden résztvevő megkapott ajándékba), és igazán nagyszerű szórakozás volt mindenki számára a játékon, a csapatmunkán keresztül egymás jobb megismerése. A késő estébe nyúló programot követően sok-sok testi-lelki élménnyel gazdagabban mentünk haza a nap végén.

Vasárnap délelőtt a New York-i és a környéken élő testvérekkel kiegészülve megtöltötte az ünneplő gyülekezet az imaházat. A reggeli imaórát *Szabó István* testvér (Chicago) és *Boros József* lp. testvér (Erdély) vezette, amit a hétvége legfontosabb alkalmá, a bemerítési istentisztelet követett. A New York-i gyülekezetből három fiatal vallotta meg hitét nyilvánosan, és követte Jézus példáját a vízben való teljes alámerítés által. A bemerítést *Dr. Gergely István* lp. testvér végezte, kézrátételes imát pedig *Gergely István, id. Kulcsár Sándor és Novák József* lp. testvérek mondtak az újonnan bemerítettekért. Az istentisztelet során meghallgattuk a chicagói, detroiti és alhambrai fiatalok szolgálatait is. A bemerítettek nyilvános hitvallása és Novák testvér prédikációját követően - amiben az Krisztussal kötött 'új szövetség' jelentőségét hangsúlyozta - a jelenlévő fiatalok közül többen válaszoltak a felhívásra, és ezen az alkalmon döntöttek úgy, hogy egész életükben követni szeretnék az Ur Jézust, mint személyes megváltójukat. Minden jelenlévő szívét és lelkét, de hitünk szerint a mennyországban az angyalokét is nagy öröm töltötte el a bemerítettek és a megtérők bizonyágtételeit hallgatva.

A Jóisten áldása az időjárásban is megmutatkozott, az egész hétvégi jó idő után még vasárnap sem esett az eső, így a helyiek és vendégek nagy része a sza-

badban tölthette a délutánt, ahol további beszélgetésekre és egy kis sportolásra is volt lehetőség. A New York-i ifjúság és minden résztvevő nevében ezúton is megköszönöm a New York-i gyülekezet minden tagjának az áldozatos munkát, külön a *nőtestvérekét*, akik nagyon sokat dolgoztak, hogy minden alkalommal ízletes ételek kerüljenek az asztalra, valamint *Bákai József* testvér és a dicsőítőcsoport szolgálatát az egész hétvégén.

Dr. Forgács Péter

Bemerítés és gyermekbemutatás New York-ban

2015. október 9-11 között került sor itt New York-ban az őszi ifjúsági találkozóra, amelyen szép számban vettek részt fiatalok és kísérőik szövetségünk gyülekezeteiből.

Az a reménységünk, hogy *Novák József* alhambrai lelkipásztor testvér szavai által sokan választ kaptak arra, hogyan ismerhetik fel és fogadhatják el identitásukat, önmagukat. Az egyik legnagyobb segítség ebben, ha meghalljuk és elfogadjuk Isten hívását, hiszen az isteni erő és bölcsesség örökre meghatározhatja egyéniségünket.

A záróalkalom fénypontja vasárnap délelőtt a bemerítés volt, amikor gyülekezetünkben három fiatal tett bizonyoságot hitéről, ami nekünk szülőknek különös öröm, ajándék volt Istentől, hogy már ifjú korban gyermekeink Krisztus követését választják. Ezek a fiatalok a gyülekezetben nőttek fel, és örülünk annak, hogy nem engedtek a Sátán támadásának, amikor gyülekezeteinket amúgy is olyan sokszor megpróbálta, hanem elszántak voltak döntésükben. Legyen ez jó példa még sok fiatalnak, hogy ne a körülményekre nézzenek, hanem álljanak meg döntésükben és engedelmességesen Isten szavának! Az a vágyunk, óhajunk, hogy a jó Isten áldja és tartsa meg a bemerített fiatalokat:

Szabó Zsuzsit, Kulcsár Brigít és Erdei Robit ezen az úton mindvégig, és legyen ez az alkalom maradandó emlék azoknak a fiataloknak is, akik meghallották Isten hívását ezen a napon. Mi pedig imádkozunk azért, hogy tudjuk egymást bátorítani az új életben való járásra - ami az imaóránk felhívása is volt.

2015. november 1-én *Forgács Péter és Szilvia* hozták el harmadik gyermeküket, **Katalina Annát**, hogy együtt imádkozzunk érte, értük. *Gergely István* lelkipásztor a 128. Zsoltár alapján vilá-

gított rá néhány gondolatra, amely által megláthattuk azt, milyen öröm és áldás, amikor egy család Isten félelmében él. Aki az Ő utában jár, az Ő akarata szerint él, az boldog, Isten megáldja és munkája nem lesz hiábavaló. A szülők felelőssége, hogy gondozzák, ápolják gyermekeiket. Mutassunk jó példát és imádkozzunk, hogy a jó Isten áldja meg a Forgács családot is, hogy legyenek jó példák *Katalina, Kristóf és Martinnak* is, hogy életük gyümölcsöző legyen, Isten dicsőségére.

Erdei Gabriella

NEW YORK CONFERENCE

Where do I begin to describe the weekend? Well, I guess a simple word like amazing could be used to describe it. As typical, no matter how many times you go to New York, there seems to be something new to do or experience, especially if you don't live there. I myself enjoyed the time I spent in the city and cherished the messages over the topic of the conference, which was "Divergent". During the weekend, there was also a baptism of three young people, *Zsuzsi Szabo, Brigi Kulcsar, and Robi Erdei*. I was honored to be part of the audience watching such a special event for these young people.

Jozsef Novak testvér was the speaker for the conference and he really hit the nail on the head. One of his messages that stuck with me was when he was talking about the verse of the weekend, Romans 5:8. He was explaining to all of us how God loved mankind even when we were living in our "mankind" order. And when we decide to follow Jesus and become Christians our order is different. The order of Christians is based on the future. This means not to live in the YOLO (you only live once) lifestyle. It's difficult to be divergent in a world where everyone tries to be someone else. Whenever a Christian does something, the action or idea is usually questioned by many and even attacked by some. However, we are not to be afraid, we are to be dauntless and continue showing love to others no matter how bad we were treated by them. This, added with humbleness, honesty, and selflessness, gives us the best chance of having peace on a place where chaos lives.

DIVERGENT
living

Fall Youth Conference
New York
October 9-11

Szombat, Október 10
9:30-11:30 Reggeli alkalom
Imááhitat
Országos Ifjúsági Közgyűlés
11:30 Ebéd
1:00-4:00 Freedom Tower

Vasárnap, Október 11
10:00 Imááhitat
11:30-12:30 Bemerítés
Szolgálatok: Chicago
Detroit
Alhambra
Előadó: Novák József
"New Allegiance"
2 Kor 6:1-18
(Magyar szolgálat)
12:30 Ebéd
2:00-6:00 Szabadtéri program
6:00-7:00 Vacsora (Pizza)

Péntek, Október 9
6:00 Vacsora
7:00-9:00 Esti alkalom
Előadó: Novák József
"Order and Divergence"
Róma 5:8; 1 Kor 12:6-25
(Magyar szolgálat)

Szombat, Október 10
6:00 Vacsora
7:00-9:00 Esti Alkalom
Szolgálatok: Toronto, Cleveland
Előadó: Novák József
"The Power and Wisdom of God"
1 Kor 1:8-25
(Angol szolgálat)
9:15-11:00 Vidám Est

Another important point Novak testvér mentioned during the weekend was to realize that your personality is as unique as your own soul. It's important to know yourself before knowing someone else. The most essential thing a Christian should know is his or her calling. Novak testvér talked about this and connecting this idea with 1 Corinthians 1:26-27. We, as Christians, were all called and must do something with it. It's one thing to know something, it's another to know how to use it and when to use. The example he used was a tambourine. We know what it is but some of us don't know how to use it. Once we know how to use it, it's even more important to know when to use it. You don't want to play it while a teacher

is teaching the class on a very important math lesson. That is why we must pray and ask for godly wisdom. Despite all the knowledge and wisdom we grew in for thousands of years, it is basically foolishness without God, or when men think they're god.

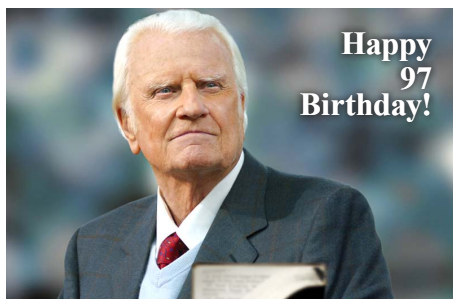
To finish off, I must say I really appreciated the experience of going to the *Freedom Tower*. The view of the whole city was fantastic but also had me thinking. While we were up and saw the many buildings and attractions the city had to offer, we got to see how to get to certain areas. However, I imagined how it would be like if we were back on the street. From that standpoint, we would not know how to get to a place unless if we had a map, or some sort of direction. This is how we are sometimes when it comes to our spiritual lives and fears. Sometimes all we see are buildings that get in our way of getting to a destination, but God knows best and he sent the Holy Spirit to guide us and comfort us. We have to walk in faith with Christ, despite what buildings or mountains lie ahead of us. If he says take a right, take a right and not a left. If he says talk to that person, talk to that person. If he says be quiet, stay silent.

A big thank you for everyone who made this weekend such a magnificent experience yet again. From the hospitality, to the cooking, everyone did a great job. May God bless you all.

Robi Juhasz

Képszöveg: A konferencia programlapja; Az Amerikába látogató Szabó Pál testvér gyermekei és unokái egy részével a bemerítés után.

Happy
97
Birthday!

He wanted to be a baseball player, but after attending a revival at age 16, his life changed. He has addressed crowds around the world and is unprecedented in having friendships with U.S. Presidents Truman, Eisenhower, Kennedy, Johnson, Nixon, Ford, Carter, Reagan, Bush, Clinton and Bush.

His name is **Billy Graham**, born November 7, 1918.

At a news conference, March 21, 1956, President Eisenhower stated: *"This is what I see in Billy Graham-A man who clearly understands that any advance in the world has got to be accompanied by a clear realization that man is, after all, a spiritual being."* Introducing Billy Graham at a California rally, Ronald Reagan said: *"Why is a representative of government here? To welcome with humble pride a man whose mission in life has been to remind us that in all our seeking...the answer to each problem is to be found in the simple words of Jesus of Nazareth, who urged us to love one another."*

Upon receiving the Congressional Gold Medal in 1996, Billy Graham said: *"As we face a new millennium, I believe America has gone a long way down the wrong road. We must turn around...If ever we needed God's help, it is now."*

American Minute with Bill Federer

Billy Graham: Introducing new church music can reach new people

Question: Maybe I'm just old-fashioned, but from time to time our church's music director introduces new songs into the service, and I don't care for them. I like the old hymns, and wish he'd just stick with them. Should I complain to our pastor? — E.W.

Answer: I know this has been a controversial issue in many churches, and I don't pretend to have all the answers, especially since I'm not particularly musical! But we have a singing faith, and God has given us the gift of music to praise him. The Psalmist declared, *"With singing lips my mouth will praise you"* (Psalm 63:5).

Instead of complaining to your pastor (or anyone else), I urge you to ask God to help you be grateful for all music

that points us to God, new or old. No, you may not like some of it, but others do, and God can use it in their lives to encourage them and bring them closer to Christ. Remember: The old hymns you like were once new, and someone probably didn't like them, either!

Sometimes, I'm afraid, a hymn can become so familiar to us that we sing it without even thinking about the words. But this is wrong, because then our singing becomes empty and meaningless. Don't let this happen to you, but meditate on the words of the songs you sing, and even turn them into a prayer.

Your music director has probably been wise to introduce new songs slowly; completely changing everything all at once can be disruptive. Pray for him and encourage him, letting him know that you're grateful for his gifts. Yes, let him know you appreciate the old hymns, but support him also as he seeks to reach a new generation through music.

Billy Graham

Don't Waste Your Failures

by Max Lucado

My wife and I spent some years as missionaries in Brazil. Our first two years felt fruitless and futile. More often than not I went home frustrated. So we asked God for another plan. We prayed and reread the Epistles, especially focused on Galatians. It occurred to me I was preaching a limited grace. When I compared our gospel message with Paul's, I saw a difference. His was high-octane good news. Mine was soured legalism. We focused on the gospel, proclaiming forgiveness of sins and resurrection from the dead. We baptized forty people in twelve months! God wasn't finished with us. We just needed to put the past in the past and God's plan in place.

Don't waste your failures by failing to learn from them. Rise up! God hasn't forgotten you. Keep your head up. You never know what good awaits you.

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Istenfélelem - megelégedéssel folytatás a 4. oldalról

nápolyival, ami egy egész forintba került. Ez luxusnak számított! Szép napos idő volt, ha jól emlékszem, már kora délután... Aztán végigsétáltam a szigeten. Nem tudom, a többi pénzecském mire vertem el... de mire haza kellett volna mennem, nem maradt pénzem a villamosra, így gyalog mentem végig a Duna-parton, a Margit-hídtól a Móricz Zsigmond-körtérig. Akkor az még simán ment... ma már nem vállalkoznék ilyen komoly gyalogútra!

Szóval, mi se éltünk túlságosan nagy lábon. De boldogultunk – és boldogok voltunk, mint hívó család. Mindenesetre a szegénység velejárója nekünk az volt, hogy olyan könnyű volt egymásnak örömet szerezni! Sose volt probléma, hogy mit vegyünk ajándékba, úgy se, hogy a szülők a gyerekeknek, meg fordítva sem. Hamar kitaláltuk, milyen csekélységnek örülne a másik... Igen, úgy van, ahogy az ige mondja, *"Igen nagy nyereség az istenfélelem, megelégedéssel."* Milyen pontos fogalmazás! Néha persze ácsingóztunk erre-arra... de igazából nem hiányzott nekünk semmi! Es ha pl. mi gyerekek meglátogattuk nagynénémet, nagyszüleimet, akik Piliscsabán laktak és szép nagy kertjük volt, nagymamám mindig jól telerakta a kosarunkat gyümölcssel, zöldséggel, és gyakran kapunk egy-egy pipikét vagy nyuszikát is, nagyapám jóvoltából... Ő a szó szoros értelmében látástól vakulásig dolgozott, és amit előteremtett, sok-sok éhes száját elégitett meg! Csak ő nem volt megelégedve sohasem egyvalamivel: *"Kevés az eső... kevés az eső!"* – hajtogatta egyre. Hát, gondolom, elkelt volna több, mert az eső nagy áldás... de többnyire azért volt elég! Főként mi, az ott összegyűlekezett gyerekhad voltunk ezen a véleményen – mindig jobban örültünk, ha sütött a nap, mint ha zuhogott az eső – nagyapám nagy öröme... Még ha be is fogtak minket egy kis kerti munkára, főként bizbizszedésre... Kisöcsém se maradt ki ebből a munkából... és amikor nagynéném megkérdezte, úgy fél óra múltán, mennyi van már, örömmel jelentette: *"A lábos alja már félig tele van!"*

Szóval, még ma is hálás tudok lenni a szűkös körülményekért... és hogy a szeretet nem volt szűkiben!

Manapság, ha pénzre van szükségem, akkor nem a MEH-be megyek, és nem kezdek el üvegeket mosni, hanem a bankba. Viszont – jaj de nehéz kitalálni, kinek mivel szerezzek örömet egy-egy születésnapra vagy karácsonyra!

"Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és azzal nem jár bánat!" (Péld 10:22).

Köszönöm, Uram, gondoskodó jószágodat! A titkát nem tudom... de áldását tapasztalom!

Aniko Williams

LÁTOGATÁS OTTHONRÓL HAZA...

SZUBJEKTÍV LELKIPÁSZTORI BESZÁMOLÓ

Amikor több, mint három évvel ezelőtt elkezdtek szolgálatunkat a *Melbourne-i* testvérek között, még nem tudtuk, hogy mikor lesz lehetőségünk meglátogatni Erdélyben maradt szüleinket és rokonainkat. Az eredetileg két évre szóló meghívás letelte előtt, a gyülekezet megszavazta igényét a szolgálat folytatására. Isten vezetéséért értettük meg a folytatás lehetőségét, ám szívünk mélyén azért ott volt a vágy: szeretnénk haza látogatni, hogy találkozassunk szeretteinkkel. Hálásak vagyunk Istennek, hogy ez év március 19. és május 22. között, két és fél évi Melbourne-i szolgálatot követően, Erdélyben járhattunk.

Rokonaink és lelki testvéreink között

Március 20-án landolt velünk a Qatar légitársaság gépe a budapesti reptéren. A közel 22 órás repülőút után igazán nagy öröm volt számunkra a rokonainkkal való találkozás. Megérkezésünket követően még elég szürkének és kopottnak tűnt minden, de a tavasz érkezével nem csak a természet zöldült ki, és nem csupán az időjárás kezdett melegedni, de a szívünk is mindinkább megtelt azzal a szeretettel, amely szeretteink és lelki testvéreink irányából áradt felénk.

Nagyon sok gyülekezetben megfordulhattunk a két hónap során. Természetesen legtöbbször a nagyváradi belvárosi gyülekezetben volt lehetőségünk a testvéri közösség ápolására. Jó volt újra találkozni *Simon József* és *Georgiov Adrián* lelkipásztorokkal, illetve „ke-

resztapánkkal”, *Megyesi József* nyugalmazott lelkipásztorral. A Nagyváradhoz közeli *Hegyközsáldobágyon* is jártunk, ahol rokonaink élnek. A gyülekezetben *Papp Dezső* lelkipásztorral szolgálhattam együtt. Megfordultunk *Paptamásiban* is egy hétköznapi esti istentiszteleten, azt követően pedig *Albert Zolt* lelkipásztor és felesége, *Sárika* vendégszeretetét élvezhettük. Ezen kívül felkerestük azokat a gyülekezeteket, ahol korábban szolgáltunk. Jártunk *Élesden*, *Szilágykereden* és *Margittán* is. Nagy örömet jelentett a testvérekkel való találkozás és jó volt tapasztalni szeretetüket. Számomra sokat jelentett *Dániel Zalán* szolgatársammal találkozni az élesdi gyülekezetben, és látni, hogy nagyon komoly betegsége ellenére is kitartóan végzi a lelkipásztori szolgálatot. Hasonlóképpen öröm volt *Szilágykereden* *Bándi Sándor* lelkipásztor testvérrel együtt szolgálni.

Április elején feleségemmel egy vezetőképző szemináriumon vehettünk részt Nagyváradon, a ROMCOM Alapítvány vezetőjének, *Kulcsár Imréné* a jóvoltából. Az előadó *Mario Brühlmann*, nemzetközileg elismert tréner volt, Svájc-ból. A meghívottak lelkipásztorok és feleségeik, valamint egyéb gyülekezeti vezetésben, szolgálatokban, vagy vállalkozásban levő személyek voltak, így lehetőségünk volt nagyon sok erdélyi szolgatárssal találkozni.

Ünnepeken különböző gyülekezetekben

Látogatásunk idejére esett a nagyhét, a húsvét és az anyák napja. Ezeket az ünnepeket is a lelki testvérek közötti szolgálattal töltöttük. Nagypénteken *Szilágypercesenbe* igyekeztünk eljutni a délelőtti istentiszteletre. Azt ajánlották számomra, hogy a Réz-hegységen átvágva, az európai uniós szabványok szerint felújított úton menjünk. Az utazás előtti éjszaka azonban havazott a térségben, így az út eléggé havas és csúszós volt. Az Úr megőrizte a balesettől

és még havat is láthattunk. Nagypéntek volt ugyan, ám mégis bőséges ebédben volt részünk *Borzási István* lelkipásztor és felesége, *Márta* vendégeiként. Húsvétkor *Bihardiószezen* ünnepeltünk, és a *Kiss Zoltán* lelkipásztorral és *Zsisku Lajos* nyugalmazott lelkipásztorral való találkozás mellett még az imaház „Kornya-szószejére” is felmehettem.

Ebben az évben különleges módon két különböző vasárnapon, két különböző gyülekezetben, kétszer ünnepelhettünk anyák napját. Először *Magyarlónán*, ahol *Borzási Pál*, jelenlegi szövetségi főtitkár a lelkipásztor. Jó volt együtt lenni családjával: feleségével, Annával és a gyerekekkel. Következő vasárnap *Temesváron* voltunk, ahol *Emilia* unokatestvérem férje, *Boros Róbert* szolgál. A temesvári kirándulás érdekessége még, hogy feleségem nagynénjének a vendégszeretetét élvezhettük, vadgalambokat ettünk a főtéren és vízibiciklizhettünk egyet a Begán.

Cseppkövek között a Medve-barlangban

Természetesen nem csak gyülekezetekben fordultunk meg, hanem alkalom nyílt a természet szépségeit is megcsodálni. *Bálint Pál* nyugalmazott

Képszöveg: 1. Családommal a nagyváradi imaházban; 2. Giorgiov Adriánnal; 3. Bándi Sándor testvérrel Szilágykereden; 4. Borzási István és Márta vendégeiként Szilágypercesenben; 5. A "Kornya-szószejére" Bihardiószezen

lelkipásztor és felesége, *Ibolya* elvitt bennünket egy kellemes kirándulásra a kiskohi Medve-barlangba. Megcsodáltuk a színpompás cseppkőalakzatokat és láttuk a barlangi medve csontmaradványait Erdély legszebb és leglátványosabb cseppkőbarlangjában, a Bihar-hegység lábánál.

Egy délutánt *Kovács József* lelkipásztorral és feleségével, *Agnessel* töltöttünk. Jó volt velük újból találkozni és elbeszélgetni.

Apai nagyszüleim egykori házához utazva, megálltunk *Arany János* és *Kornya Mihály* városában, *Nagyszalontán*. A baptista imaház mellett haladtunk el, majd meglátogattuk a Csonka-toronyban található *Arany János* emlékmúzeumot.

A számos rokonnal való találkozás egyik érdekessége az ún. „*Kása-találkozó*” volt. Edesanyám szülőfalujában, *Szilágyippen*, kb. 40-45-en voltunk együtt edesanyám testvéreivel és családjaikkal. A 11 testvérből (a legfiatalabb még csecsemőkorában meghalt) még 9 volt életben a találkozó idején. (Azóta egy nagynéném az Úrhoz távozott.) Ádám fiúnknak nagy élmény volt találkozni a sok másod-unokatestvérével.

Civilben a szentendrei imaház szószerékén

Szabadságolásunk két hónapja alatt néhány alkalommal *Magyarországra*

is ellátogattunk. *Debrecenben* feleségem egyik unokatestvérét és családját látogattuk meg, a hajdúszoboszlói *Aqua-Palace* élményszobában megmártóztattuk tagjainkat, majd kedves ismerősökhöz látogattunk *Pécelre*, onnan pedig *Szentendrre* vettük az irányt. Egyik unokatestvérem, családjával

együtt az imaház gondnoki lakásában lakik. A gondnoki teendőket ők látják el. Hétköznap lévén nem volt összejövetel, de megtekintettük az imaházat, és civilben még a szószerékhez is felmehettem. Szentendre ódon központja, valamint a Duna látványa feledhetetlen élményt nyújtott számunkra.

Budapesten csodálatos élményekkel gazdagodtunk a Csodák Palotájában és a közelében található Tropicáriumban. A Csodák Palotája egy tudományos játszótér, mely csodás kikapcsolódást kínál gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt, a Tropicáriumban pedig karanténnyira elűző hatalmas cápák, rájak, lusta aligátorok, sok száz színpompás édes- és sós vízi hal, egzotikus madarak és hüllők, és a világ legkisebb majmcskái láthatók.

Anyai nagybátyám családját is meglátogattuk *Kispesten*. Ők nagyon sokat segítettek annak idején, amikor *Eszter* lányunkkal rendszeresen felülvizsgálatra kellett járnunk a Heim Pál Gyermekkorházba és az Országos Kardiológiai Intézetbe. Akkoriban többször részt vettünk a kispesti gyülekezet istentiszteletein és

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Kelemen Szabolcs lelkipásztorért és munkatársaiért.

bibliáoráin is. Ez alkalommal erre nem volt lehetőségünk.

A két hónap hamar elrepült, hiszen még hivatalos ügyeket is kellett közben intéznünk. Elérkezett a könnyes búcsúzás ideje. Valaki kérdezte, hogy mikor látogatunk haza legközelebb? Másvalaki azt tudakolta, hogy végleg Ausztráliába telepedünk-e? Olyan kérdések, amelyekre csak Isten tudja a biztos választ. Tény, hogy újból *Melborne*-ben vagyunk, ahol vár ránk a szolgálat. Nem könnyű szeretteinktől távol lenni, de Krisztusban lelki testvéreket kaptunk, akikkel együtt követhetjük Urunkat és végezhetjük szolgálatunkat.

Horváth Ferenc, lelkipásztor

Képszöveg: 6. Bálint Pállal és Ibolyával; 7. Kovács Józseffel és Agnessel; 8. Civilben a szentendrei imaház szószerékén; 9. A budapesti Tropicáriumban

A tizparancsolat és én (3)

A tett hitelesíti a szót

"...mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok. Megbüntetem az atyák bűnét a fiakban is harmad és negyed íziglen, ha gyűlölnék engem. De irgalmasan bánok ezer ízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat." 2Móz 20,5-6

"Nagy békességük van azoknak, akik szeretik törvényedet, nem botlanak meg azok." Zsolt 119,165. Azt mondják - mondta nálunk Tisza Attila testvér - hogy Jeruzsálemben volt egy bölcs rabbi. Egy nap eljött hozzá egy kisfiú, jobb keze markában egy verébvel. Túl akart járni a bölcs rabbi eszén, és azt kérdezte, huncut mosollyal, hogy élő a veréb a markában, vagy már halott? A bölcs rabbi, látva a kis csibész szemében a huncut mosolyt, azt mondta: tőled függ. Ha a rabi azt mondja, hogy halott, a fiúcska egy mozdulattal azzá teszi. Ha azt mondja, hogy élő, kinyitja kezecskéjét, és a veréb elrepül.

Isten Krisztusban nekünk új életet adott, kegyelmi ajándékként. Utasítást is adott mellé, hogy hogyan tudom megvalósítani ezt az életet. Jelenlétéről és segítségéről biztosít, mégis "markom szorítását" függ az életem. Vajon lehetünk-e bölcsőbbek az Alkotónál?

Így lett számomra kedvessé ez a harmadik parancsolat is, mint Isten hatalmas kezének melege. És mégis tőlem függ, hogy élet vagy halál? Nem tudok nehezebb sorsot elképzelni, mint kiesni Isten kezéből.

"Ekkor azt kérdezte Káintól az Úr: Miért gerjedtél haragra, és miért horgaszod le a fejed? Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtód előtt leselkedik, és rád várógódik, de te uralkodjál rajta." 1Móz 4,6-7

Mikor Jézus emberré lett, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Ha nem lett volna engedelmes mindenben az Atyának, ki hozta volna őt fel a halálból? A Mt 5,17-ben arról beszél, hogy nem azért jött, hogy eltörölje a parancsolatokat, hanem, hogy betöltse; megmutassa, hogy lehet, és kell élni az Úr törvénye szerint. Így lett számunkra Krisztus a törvény. "Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben" - van-e jobb és biztonságosabb ennél? - "ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradtam az Ő szeretetében." Ján 15,10. Mert "akié a Fiú, azé az élet." 1Ján 5,12. Lehet-e ennél nagyobb vagy kisebb követelmény?

Nagy békességük van azoknak, akik szeretik a törvényt, mert azok nem okoznak botrányt. Amikor Jézustól kérték a templomadót, Jézus azt mondta az adószedőknek, hogy nem igazságos a fiaktól adót szedni, "de, hogy ne botránkoztassuk meg őket" - szólt Péternek - add oda értem és érted." Mt 17,27. Megmaradni Jézus szeretetében azt jelenti, úgy tenni, mint Ő.

"Mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok!" Nem részrehajló, nem megvesztegethető. "Akik pedig Krisztus Jézuséi, a teste megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt." Gal 5,24. A testünket szövetségesünkkel kell tegyük, hogy teljesíthessük parancsolatait, és megmaradjuk az Ő szeretetében. "Az Isten irgalmára kérlek titeket testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek." Róm 12,1. Tehát önkéntes, tudatos, szeretetből, mert különben az áldozat daczból és gyűlöletből valóvá válna!

Egy törvénytanító kísérteni akarta Jézust és megkérdezte: "Mester, mit cselekedjem?" Jézus az életből vett példával válaszol, meghozza az "alja" népből és a "valaki" is a megvetettek közül való, a kérdező szempontjából. Az Úr itt is a törvény cselekvését magyarázza és tanácsolja: ezt tedd és élsz. A Samaritanusnak szüksége volt a szívére, elméjére, amely tudja, hogy mit tesz, és hogy ebben Isten oltalmára van szüksége, és hitre, hogy jó amit tesz, előre felemelni a sérültet, elvinni és ellátni. Tehát teljes embert követel. A papban és a lévitában nem volt meg a teljesség: test, lélek, szellem, és nem tudták megtenni.

A testünk sokszor a legnagyobb akadály, hogy tegyük azt, amire a szív és az elme készítetnek, mikor azt gondoljuk, hogy megőrizhetjük a magunk vagy szereteteink életét. Mikor itt nálunk kitört a polgárháború (1992), sokan, féltve életüket, biztonságosabb helyre távoztak.

- Hova fogod rejteni? - kérdetem a fiát innen a katonaságból kimenteni akaró testvért. Hol van az a hely, ahol te meg tudod őrizni, ha nem Isten őrzi? A felnőtt, hívó fiad hadd döntse el, hogy megy vagy marad. Különböző lelki nyomorékká teszed egy életre.

- Ez válasz volt az imáinkra - mondta.

- De akkor miért használtok csalást és hazugságot? - kérdeztem; s aztán mégis segítettük.

A test, a vér szavát, az "édes kapcsolatot" a sátán nagyon jól kezeli. A Lk 14,26-ban az Úr Jézus a törvényt magyarázza, melyről szó van az 5Móz 13-ban. "Ha valaki hozzám jő, és meg nem gyűlöli az ő atyját, és anyját, feleségét, és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom." Sok vita és háború volt gyülekezeteinkben, de leggyakrabban nem az Evangélium tisztaságáért folyt, hanem a fiamért, lányomért, feleségemért. Nem szerethetünk senkit jobban, mint a Megváltót!

Péter apostol kérdezi Anániást: Anániás, miért foglalta el a sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Lelket...? Melyik területe lényemnek, valómnak hagyható ki? Jézussal való élet teljes valómnak igényli. Jézus, Isten Fia, teljes testében, mint igazi ember, teljes valójában, és istenségében szenvedett.

Nem bolond az, aki oda adja, amit úgy sem őrizhet meg, hogy megkapja azt, amit el nem veszíthet. (Jim Elliot)

Az elmúlt 40-50 évben sokan bátran szembeszálltak Istennel. Sokan bátran taposták és tapossák ma is Isten törvényét, de most, amikor mind nagyobb a szorongás, a félelem, megkérdezik Jézust, hogy mit gondol, miért, s hogy tudja-e egyáltalán, mi történik a politikában? "Jövének pedig ugyan azon időben némelyek, kik neki hirt mondanak a Galileabeliek felől, kiknek vérért Pilátus az ő áldozatukkal elvegyítette." Lk 13,1. Nyilvánvalóvá lett, hogy többet tud, mint gondolnánk. A válasza pedig: "sőt, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek." Nem abban van a gonosz, hogy gonoszak az emberek, hanem abban, hogy nem Istennel, nem Isten szerint élnek.

"És azért imádkozom, hogy a ti szeretetek még jobban bővüljék ismeretben és minden értelmességben; hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára." Fil 1,9-10.

Nagyajtai Eszter